

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

ΣΕ ΠΛΗΡΗ ΠΟΙΝΙΚΗ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Βασίλειο Πέππα, Πρόεδρο του Αρείου Πάγου, Μαρία Γαλάνη - Λεοναρδοπούλου Αγγελική Αλειφεροπούλου, Γεώργιο Λέκκα, Πηνελόπη Ζωντανού και Μαρία Χυτήρογλου, Αντιπρόεδρους, Ιωσήφ Τσαλαγανίδη, Ευγενία Προγάκη, Ασπασία Μαγιάκου, Χαράλαμπο Καλαματιανό, Αρτεμισία Παναγιώτου, Αλτάνα Κοκκοβού, Σοφία Ντάντου, Δημήτριο Γεώργα, Δημήτριο Τζιούβα, Ιωάννη Μαγγίνα, Δήμητρα Κοκοτίνη, Αβροκόμη Θούα, Νικήτα Χριστόπουλο, Πέτρο Σαλίχο, Ιωάννη Φιοράκη, Ιωάννη Μπαλιτσάρη, Γεώργιο Παπαηλιάδη, Γεώργιο Μιχολιά, Αγγελική Τζαβάρα, Κωστούλα Φλουρή- Χαλεβίδου- Εισηγήτρια Παρασκευή Καλαϊτζή, Ναυσικά Φράγκου, Θεόδωρο Τζανάκη, Μαρία Γκανιάτσου, Μαρία Τζανακάκη, Μαρία Παπασωτηρίου, Νικόλαο Πιπιλίγκα, Αρετή Παπαδιά, Ερωτόκριτο Ερωτοκρίτου, Γεώργιο Παπανδρέου, Αντιγόνη Καραϊσκού- Παλόγου, Κυριάκο Οικονόμου, Ευφροσύνη Καλογεράτου - Ευαγγέλου, Βασιλική Μπαζάκη - Δρακούλη, Χρήστο Τζανερρίκο και Γεώργιο Δημάκη, Αρεοπαγίτες.

Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του στις 21 Σεπτεμβρίου 2017, με την παρουσία του Αντεισαγγελέως του Αρείου Πάγου Βασιλείου Πλιώτα (γιατί κωλύεται η Εισαγγελέας) και του Γραμματέως Χαράλαμπου Αθανασίου, για να δικάσει την αίτηση του Εισαγγελέως του Αρείου Πάγου, περί αναίρεσεως υπέρ του νόμου κατά των υπ'αριθ. 2025/11-1-2016 και 1098/6-7-2016 Βουλευμάτων του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών. Το Συμβούλιο Εφετών Αθηνών, με τα ως άνω βουλεύματά του, αποφάνθηκε περί όσων λεπτομερώς αναφέρονται σ' αυτά, και ο αναιρεσείων Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου ζητά τώρα την αναίρεση αυτών, για τους λόγους που αναφέρονται στην με αριθμό και ημερομηνία 20/19-4-2017 έκθεση αναίρεσεως, η οποία συντάχθηκε ενώπιον του Γραμματέως του Ποινικού Τμήματος του Αρείου Πάγου Γεωργίου Σωφρονιάδη και καταχωρίστηκε στο οικείο πινάκιο με τον αριθμό 590/17.

Αφού άκουσε Τον Αντεισαγγελέα, που πρότεινε να γίνει δεκτή η έκθεση αναίρεσης.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Νόμιμα, σύμφωνα με το άρθρο 23 παρ. 1 εδ. β' και 2 στοιχ. α' του ν. 1756/1988 "Κώδικας Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάσταση Δικαστικών Λειτουργιών", όπως οι παράγραφοι αυτές ισχύουν μετά την αντικατάστασή τους από την παρ. 1 του άρθρου 16 του ν. 2331/1995, εισάγεται στην πλήρη Ποινική Ολομέλεια του Αρείου Πάγου (εν συμβουλίω) η υπ' αριθμ. 20/2017 αίτηση του Εισαγγελέως του Αρείου Πάγου, με την οποία επιδιώκεται η υπέρ του νόμου αναίρεση των υπ' αριθμ. 2025/2015 και 1098/2016 βουλευμάτων του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών, που αποφάνθηκαν για την διάρκεια του περιοριστικού όρου του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση, που τέθηκε στον κατηγορούμενο Χ. με το υπ' αριθμ. 1311/2015 βούλευμα του ιδίου Συμβουλίου, σε αντικατάσταση προσωρινής

κρατήσεώς του, λόγω υπερβάσεως της από τα άρθρα 283 Α και 287 Κ.Ποιν.Δικ. εξουσίας του εκδόσαντος τα αναιρεσιβαλλόμενα ως άνω βουλεύματα Συμβουλίου Εφετών Αθηνών (Κ.Ποιν.Δικ. 484 παρ. 1 στοιχ. στ').

Κατά την διάταξη του άρθρου 484 παρ. 1 στοιχ. στ' του Κ.Ποιν.Δικ. λόγο αναιρέσεως του βουλεύματος συνιστά, εκτός άλλων, και η υπέρβαση εξουσίας, η οποία υπάρχει όταν το Συμβούλιο ασκεί δικαιοδοσία που δεν του παρέχει ο νόμος ή την παρέχει σ' αυτό υπό προϋποθέσεις, που δεν συντρέχουν. Περαιτέρω, από τις διατάξεις των άρθρων 483 παρ. 3 εδ. β' και 484 Κ.Π.Δ., όπως ήδη ισχύουν, προκύπτει, ότι μετά την πάροδο της υπό του άρθρου 479 εδ. β' του αυτού Κώδικος οριζόμενης προθεσμίας ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου μπορεί να ασκήσει αναίρεση κατά του βουλεύματος υπέρ του νόμου όχι μόνον για τους αναφερόμενους στο άρθρο 484 λόγους, μεταξύ των οποίων και η υπέρβαση εξουσίας (άρθρο 484 παρ. 1 στοιχ. στ' Κ.Π.Δ.), αλλά και για οποιαδήποτε παράβαση των διατάξεων, που αφορούν την προδικασία χωρίς να βλάπτονται τα δικαιώματα των διαδίκων. Η υπό του Εισαγγελέως του Αρείου Πάγου υπέρ του νόμου ασκούμενη αίτηση αναιρέσεως, δεν αποτελεί γνήσιο ένδικο μέσο, αλλά ιδιόρρυθμη προσφυγή, η οποία σκοπό έχει την άρση νομικών σφαλμάτων, τα οποία καθιστούν ελαττωματικό το προσβαλλόμενο βούλευμα, προκειμένου να μη παραμείνει αυτό εσαεί ως επικίνδυνο προηγούμενο, δυνάμενο να κλονίσει την πεποίθηση της κοινωνίας περί της αληθούς έννοιας και της ισχύος των νόμων. Ως εκ τούτου η τοιαύτη υπέρ του νόμου αίτηση αναιρέσεως είναι παραδεκτή για οποιοδήποτε νομικό σφάλμα του βουλεύματος, όντος αδιαφόρου αν το σφάλμα έχει ή όχι επιρροή και επί του διατακτικού, πολύ δε περισσότερο καθ' όσον με την αναίρεση αυτή δεν βλάπτονται τα συμφέροντα των διαδίκων. Στην προκειμένη περίπτωση, όπως έχει προεκτεθεί, η αναίρεση των προαναφερομένων βουλευμάτων ζητείται για υπέρβαση της από τα άρθρα 283 Α και 287 του Κ.Ποιν.Δικ. εξουσίας του εκδόσαντος τα αναιρεσιβαλλόμενα ως άνω βουλεύματα Συμβουλίου Εφετών Αθηνών. Η αίτηση έχει ασκηθεί νομότυπα, είναι παραδεκτή και πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω κατ' ουσίαν.

Κατά την διάταξη του άρθρου 282 Κ.Ποιν.Δικ. "1. Όσο διαρκεί η προδικασία, αν προκύπτουν σοβαρές ενδείξεις ενοχής του κατηγορουμένου για κακούργημα ή πλημμέλημα που τιμωρείται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών μηνών, είναι δυνατό να διαταχθούν περιοριστικοί όροι, εφόσον αυτό κρίνεται απολύτως αναγκαίο για την επίτευξη των αναφερόμενων στο άρθρο 296 σκοπών. 2. Περιοριστικοί όροι είναι ιδίως η παροχή εγγύησης, η υποχρέωση του κατηγορουμένου να εμφανίζεται κατά διαστήματα στον ανακριτή ή σε άλλη αρχή, η απαγόρευση να μεταβαίνει ή να διαμένει σε ορισμένο τόπο ή στο εξωτερικό, η απαγόρευση να συναναστρέφεται ή να συναντάται με ορισμένα πρόσωπα και ο κατ' οίκον περιορισμός με ηλεκτρονική επιτήρηση....3.α) Κατ' οίκον περιορισμός με ηλεκτρονική επιτήρηση, όπως αυτός ορίζεται στο άρθρο 283Α, επιβάλλεται μόνον εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις της παραγράφου 1 και κρίνεται αιτιολογημένα ότι οι άλλοι περιοριστικοί όροι δεν επαρκούν για την επίτευξη των σκοπών του άρθρου 296, υπό την προϋπόθεση ότι ο κατηγορούμενος διώκεται για κακούργημα, έχει γνωστή διαμονή στη χώρα και: αα) έχει κάνει προπαρασκευαστικές ενέργειες για να διευκολύνει τη φυγή του ή κατά το παρελθόν υπήρξε φυγόποινος ή φυγόδικος ή κρίθηκε ένοχος για απόδραση κρατούμενου ή για παραβίαση περιορισμών διαμονής και από την συνδρομή ενός εκ

των παραπάνω στοιχείων προκύπτει σκοπός φυγής του, ή ββ) κρίνεται αιτιολογημένα ότι αν αφεθεί ελεύθερος είναι πολύ πιθανόν, όπως προκύπτει από προηγούμενη αμετάκλητη καταδίκη του για ομοειδή αξιόποινη πράξη, να διαπράξει και άλλα εγκλήματα, β) Εάν η αποδιδόμενη στον κατηγορούμενο πράξη απειλείται στο νόμο με ισόβια κάθειρξη ή πρόσκαιρη κάθειρξη με ανώτατο όριο τα είκοσι έτη ή εάν το έγκλημα τελέσθηκε κατ' εξακολούθηση ή υπάρχει μεγάλος αριθμός παθόντων από αυτό, μπορεί να διαταχθεί ο κατ' οίκον περιορισμός του με ηλεκτρονική επιτήρηση και όταν, με βάση τα συγκεκριμένα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της πράξης και την εν γένει προσωπικότητα του κατηγορουμένου, κρίνεται αιτιολογημένα, ότι το μέτρο αυτό παρέχει βάσιμα την προσδοκία ότι ο τελευταίος δεν θα διαπράξει άλλα εγκλήματα.....4. Προσωρινή κράτηση μπορεί να επιβληθεί αντί: α)για κατ' οίκον περιορισμό με ηλεκτρονική επιτήρηση, όταν το μέτρο αυτό δεν επαρκεί ή δεν μπορεί να επιβληθεί λόγω έλλειψης γνωστής διαμονής του κατηγορουμένου στη χώρα ή λόγω μη υποβολής από τον τελευταίο σχετικού αιτήματος να υποβληθεί σε αυτό και β) για περιοριστικούς όρους - εάν αιτιολογημένα κριθεί ότι τα υπό στοιχεία α' και β' μέτρα δεν επαρκούν - εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις της πρώτης παραγράφου του άρθρου αυτού, μόνον αν ο κατηγορούμενος διώκεται για κακούργημα και δεν έχει γνωστή διαμονή στη χώρα ή έχει κάνει προπαρασκευαστικές ενέργειες για να διευκολύνει τη φυγή του ή κατά το παρελθόν υπήρξε φυγόποινος ή φυγόδικος ή κρίθηκε ένοχος για απόδραση κρατουμένου ή για παραβίαση περιορισμών διαμονής και από τη συνδρομή των ανωτέρω στοιχείων προκύπτει σκοπός φυγής του ή κρίνεται αιτιολογημένα ότι αν αφεθεί ελεύθερος είναι πολύ πιθανόν, όπως προκύπτει από προηγούμενες αμετάκλητες καταδίκες του για ομοειδείς αξιόποινες πράξεις, να διαπράξει και άλλα εγκλήματα....". Περαιτέρω, κατά την διάταξη του άρθρου 283 παρ. 1 εδ. α' του Κ.Ποιν.Δικ. "Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 282 ο ανακριτής, αμέσως μετά την απολογία του κατηγορουμένου, μπορεί να τον αφήσει ελεύθερο ή να εκδώσει διάταξη που να του θέτει περιοριστικούς όρους ή, αν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του προηγούμενου άρθρου, να εκδώσει διάταξη επιβολής κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση ή, αν τα ανωτέρω μέτρα δεν επαρκούν, να εκδώσει ειδικά και εμπεριστατωμένα αιτιολογημένο ένταλμα προσωρινής κράτησης, αφού προηγουμένως και σε κάθε περίπτωση λάβει τη γραπτή σύμφωνη γνώμη του εισαγγελέα". Εξ άλλου, κατά την διάταξη του άρθρου 283 Α Κ.Ποιν.Δικ. "Ως "κατ' οίκον περιορισμός" νοείται η επιβολή στον κατηγορούμενο της υποχρέωσης να μην εξέρχεται από συγκεκριμένο και ειδικά ορισμένο στη διάταξη του ανακριτή κτίριο ή σύμπλεγμα κτιρίων, που αποδεδειγμένα συνιστά τον τόπο διαμονής ή κατοικίας του. Για τον σκοπό αυτό ο κατηγορούμενος επιτηρείται με τη χρήση πρόσφορων ηλεκτρονικών μέσων (παρ. 1 εδ. α' και β'). Ως προς τη διάρκεια ισχύος του μέτρου του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση και τη διαδικασία άρσης, εξακολούθησης ή παράτασης της εφαρμόζονται αναλόγως τα οριζόμενα στα άρθρα 287 και 288 Κ.Π.Δ (παρ. 2). Τέλος, κατά την διάταξη του άρθρου 287 του Κ.Ποιν.Δικ. "Αν η προσωρινή κράτηση διαρκέσει έξι μήνες, ή στην εντελώς εξαιρετική περίπτωση της ανθρωποκτονίας από αμέλεια κατά συρροή τους τρεις μήνες, το δικαστικό συμβούλιο αποφαινεται με ειδικά αιτιολογημένο βούλευμά του, αν πρέπει να απολυθεί ο κατηγορούμενος από τις φυλακές ή να εξακολουθήσει η προσωρινή κράτησή του..." (παρ. 1). "Σε κάθε περίπτωση έως την έκδοση οριστικής απόφασης η προσωρινή κράτηση για το ίδιο έγκλημα δεν μπορεί να υπερβεί το έτος.

Σε εντελώς εξαιρετικές περιστάσεις και εφόσον η κατηγορία αφορά σε εγκλήματα για τα οποία προβλέπεται ποινή ισόβιας κάθειρξης ή πρόσκαιρης κάθειρξης με ανώτατο όριο τα είκοσι έτη, η προσωρινή κράτηση μπορεί να παραταθεί για έξι το πολύ μήνες με ειδικά αιτιολογημένο βούλευμα...." (παρ. 2). Από τον συνδυασμό των προαναφερομένων διατάξεων συνάγονται τα ακόλουθα: Ο περιοριστικός όρος του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση, που προστέθηκε για την περίπτωση των υποδίκων στους ενδεικτικά απαριθμούμενους περιοριστικούς όρους, όπως αυτοί ορίζονται στη παρ. 2 του άρθρου 282 του Κ.Ποιν.Δικ., με το άρθρο 2 παρ. Α του νόμου 4205/2013 "Ηλεκτρονική επιτήρηση υπόδικων, κατάδικων και κρατούμενων σε άδεια και άλλες διατάξεις" (ΦΕΚ Α'/6.11.2013), τίθεται ως ενδιάμεσο μέτρο ανάμεσα στους λοιπούς περιοριστικούς όρους και στο μέτρο της προσωρινής κρατήσεως, με συνέπεια ο εν λόγω όρος να έπεται των λοιπών όρων στην σειρά αντιμετώπισεώς τους ως ενδεχομένων, αλλά να προηγείται πάντοτε της εξετάσεως του ενδεχομένου της επιβολής προσωρινής κρατήσεως. Πρώτα δηλαδή εξετάζεται η δυνατότητα να εξυπηρετηθούν οι από το άρθρο 296 Κ.Ποιν.Δικ. σκοποί με την επιβολή κάποιου από τους υπόλοιπους περιοριστικούς όρους και μόνο στην περίπτωση που κριθεί αιτιολογημένα ότι οι υπόλοιποι περιοριστικοί όροι δεν επαρκούν και εφόσον συντρέχουν όλες οι προβλεπόμενες προϋποθέσεις και περιπτώσεις επιβολής της προσωρινής κρατήσεως, τότε αντί για προσωρινή κράτηση επιβάλλεται ο περιοριστικός όρος του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση, μόνο εφόσον ο κατηγορούμενος έχει γνωστή διαμονή και εφόσον συναινεί σε αυτό. Καθίσταται έτσι σαφές ότι ο περιοριστικός όρος του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση είναι μέτρο αποκλειστικά εναλλακτικό προς την προσωρινή κράτηση, διακριτό και μη ταυτιζόμενο με αυτήν, επιβάλλεται μόνο αντ' αυτής και μόνον εφόσον συντρέχουν οι προβλεπόμενες προϋποθέσεις επιβολής της προσωρινής κρατήσεως, είναι εφικτή η επιβολή του και επιπλέον κρίνεται ότι με τους λοιπούς περιοριστικούς όρους δεν ικανοποιούνται οι από το άρθρο 296 Κ.Ποιν.Δικ. σκοποί, δηλαδή της αποτροπής του κινδύνου τελέσεως νέων εγκλημάτων και της διασφαλίσεως ότι εκείνος στον οποίο επιβλήθηκαν οι όροι θα παραστεί οποτεδήποτε στην ανάκριση ή στο δικαστήριο και θα υποβληθεί στην εκτέλεση της αποφάσεως. Εξ άλλου, η ετερότητα του περιοριστικού όρου του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση από την προσωρινή κράτηση καθίσταται πρόδηλη και από την αντιπαράθεση των συνεπειών που επιφέρουν για τον υπόδικο η επιβολή τους, συνισταμένων (συνεπειών) στην μεν πρώτη περίπτωση (του κατ' οίκον περιορισμού) στην υποχρέωση του κατηγορουμένου να παραμένει διαρκώς στην κατοικία του, όπως αυτή ορίστηκε στην ανακριτική διάταξη, στην δε δεύτερη περίπτωση (της προσωρινής κρατήσεως), στον εγκλεισμό του στο κατάστημα κρατήσεως. Η μη ταύτιση και η μη θεώρηση του ως άνω όρου του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση, ως προσωρινής κράτησης, επιβεβαιώνεται και από τις ρυθμίσεις των άρθρων 87 και 110 Β Π.Κ., αφού δεν προβλέπεται αφαίρεση της διάρκειάς του από την καταγνωσθείσα ποινή, ούτε λαμβάνεται υπόψη για τον υπολογισμό των ορίων εκτίσεως της ποινής στην περίπτωση απολύσεως καταδίκων υπό τον όρο του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση. Περαιτέρω, εμφανώς λόγω της βαρύτητας και του επαχθούς χαρακτήρα του όρου του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση, κατά κυριολεξία μέτρου δικονομικού καταναγκασμού, ορίζεται με την διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 283 Α

Κ.Ποιν.Δικ. ότι ο περιοριστικός αυτός όρος αντιμετωπίζεται όπως ακριβώς και η προσωρινή κράτηση σε σχέση με την διάρκεια, τα ανώτατα όρια, την εξακολούθηση ή διακοπή του και την επανεξέτασή του στα προβλεπόμενα χρονικά διαστήματα, με ανάλογη εφαρμογή των άρθρων 287 και 288 Κ.Ποιν.Δικ. Για τον υπολογισμό, όμως, της διάρκειας του περιοριστικού μέτρου του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση δεν χωρεί προσμέτρηση και του χρόνου της προηγηθείσης προσωρινής κρατήσεως του κατηγορουμένου, η οποία αντικαταστάθηκε με τον όρο αυτό. Η αντίθετη ερμηνευτική εκδοχή, (ότι δηλαδή στον συνυπολογισμό της διάρκειας του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση χωρεί προσμέτρηση και της χρόνου της προηγηθείσης προσωρινής κρατήσεως του κατηγορουμένου, η οποία αντικαταστάθηκε με τον όρο αυτό), δεν μπορεί να συναχθεί ούτε από την γραμματική ερμηνεία των προαναφερομένων διατάξεων, ούτε από τον σκοπό του ν. 4205/2013, όπως αυτός αποτυπώνεται στην αιτιολογική έκθεσή του και συνίσταται στην αποσυμφόρηση των καταστημάτων κρατήσεως. Στην προκειμένη περίπτωση από την, παραδεκτή, για τις ανάγκες του αναιρετικού ελέγχου, επισκόπηση των εγγράφων της δικογραφίας προκύπτουν τα ακόλουθα: Στις 3-1-2015, σε εκτέλεση του υπ' αριθμ. 365/2014 βουλεύματος του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών, συνελήφθη και κρατήθηκε προσωρινά ο κατηγορούμενος Χ., για την αποδιδόμενη σ' αυτόν πράξη της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα, με την μορφή συστάσεως ομάδας δύο τουλάχιστον ατόμων για την διάπραξη μιας ή περισσότερων πράξεων νομιμοποίησης, τελεσθείσης κατ' επάγγελμα, για λογαριασμό, προς όφελος και εντός των πλαισίων εγκληματικής ομάδας (άρθρα 2 παρ.1, 2 στοιχ. δ' και ε', 45 παρ.1 στοιχ. γ-α και 2 ν.3691/2008). Με το 1050/2015 βούλευμα του αυτού Συμβουλίου, που εκδόθηκε στις 8-7-2015, διατάχθηκε, ενόψει του ότι στις 3-7-2015 συμπληρωνόταν έξι (6) μήνες προσωρινής κρατήσεως του ως άνω κατηγορουμένου, η εξακολούθηση της προσωρινής κρατήσεώς του για έξι (6) ακόμη μήνες, μέχρι τις 3-1-2016, δηλαδή μέχρι την συμπλήρωση του ανωτάτου ορίου του έτους. Στην συνέχεια με το 1311/2015 βούλευμα του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών, που εκδόθηκε στις 11-8-2015, έγινε δεκτή η από 29.6.2015 αίτηση του ιδίου του κατηγορουμένου και διατάχθηκε η αντικατάσταση της προσωρινής του κρατήσεως με τον περιοριστικό όρο του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση, με σύστημα παρακολούθησεως της παραμονής του αποκλειστικά και μόνον στον εσωτερικό χώρο της δηλωθείσας κατοικίας του. Ακολουθώντας, με το 2025/2016 βούλευμα, που εκδόθηκε στις 11-1-2016 (η αναγραφόμενη στο βούλευμα αυτό ως χρονολογία εκδόσεώς του - 2015 - οφείλεται σε προφανή παραδρομή, ενόψει της προαναφερόμενης ορθής όπως προκύπτει από την παραδεκτή επισκόπησης του, ημεροχρονολογίας εκδόσεώς του), το Συμβούλιο Εφετών Αθηνών, αφού εσφαλμένα προσμέτρησε στην διάρκεια ισχύος του ανωτέρω περιοριστικού όρου και την προσωρινή κράτηση του κατηγορουμένου, η οποία, κατά τα προεκτεθέντα, άρχισε στις 3-1-2015 και συνακολούθως θεωρώντας ότι στις 3-1-2016 συμπληρωνόταν το ανώτατο όριο διάρκειας ενός έτους του περιοριστικού όρου του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση, διέταξε, με επίκληση την διάταξη του άρθρου 287 παρ.2 Κ.Ποιν.Δικ., κρίνοντας δηλαδή ότι συντρέχει εντελώς εξαιρετική περίπτωση, την παράταση του εν λόγω περιοριστικού όρου για έξι (6) ακόμη μήνες και δη μέχρι τις 3-7-2016. Στην συνέχεια το ίδιο Συμβούλιο με το 1098/2016 βούλευμά του, δέχθηκε ότι στις 3-7-2016 συμπληρωνόταν το ανώτατο όριο διάρκειας

του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση (ένα έτος) και η (μετά την συμπλήρωση του ανωτάτου ορίου του έτους), κατά την ανάλογη πρόβλεψη του άρθρου 287 παρ.2 εδ. β' Κ.Ποιν.Δικ., εξάμηνη παράταση και ότι από την χρονολογία αυτή δεν θα μπορούσε να ισχύει ο τελευταίος όρος (του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση) και για τον λόγο αυτό επέβαλε να ισχύουν, από τον χρόνο αυτό, οι περιοριστικοί όροι, α) της υποχρεώσεως εμφανίσεως του κατηγορουμένου την 1η, 11η και 21η ημέρα κάθε μήνα στο Α.Τ του τόπου κατοικίας του και β) απαγορεύσεως εξόδου του ιδίου από την χώρα, μέχρι την οριστική εκδίκαση της σε βάρος του κατηγορίας. Άσκησε δηλαδή το τελευταίο Δικαστικό Συμβούλιο, με το 1098/2016 βούλευμά του, την συναφή από τα άρθρα 283 Α και 287 Κ.Ποιν.Δικ. εξουσία του, αφού δέχθηκε ότι στις 3-7-2016 συμπληρώνονται το ανώτατο όριο διαρκείας έτους του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση και η εξάμηνη παράτασή του. Έτσι όμως το Συμβούλιο Εφετών Αθηνών με το ως άνω βούλευμά του (1098/2016) επιλήφθηκε και αποφάνθηκε καθ' υπέρβαση της προαναφερόμενης από τα άρθρα 283 Α και 287 Κ.Ποιν.Δικ. εξουσίας του, καθόσον δεν συνέτρεχαν, κατά τα προεκτεθέντα, στην προκειμένη περίπτωση οι όροι ασκήσεώς της, θεωρώντας ότι στις 3-7-2016 συμπληρώνεται το ανώτατο όριο διαρκείας έτους του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση και η εξάμηνη παράτασή του, αφού, εσφαλμένα συνυπολόγισε, με ρητή περί τούτου αναφορά, στην διάρκεια του περιοριστικού αυτού όρου και τον χρόνο της προσωρινής κρατήσεως του κατηγορουμένου, που είχε αρχίσει στις 3-1-2015. Επιπλέον, καθ' υπέρβαση της ανάλογης εξουσίας του, επιλήφθηκε και αποφάνθηκε το Συμβούλιο Εφετών Αθηνών και με το προηγούμενο 2025/2015 (αληθώς, κατά τα προεκτεθέντα, 2025/2016) βούλευμά του, με το οποίο εσφαλμένως, όπως έχει ήδη εκτεθεί, συνυπολόγισε στην διάρκεια ισχύος του περιοριστικού όρου του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση και τον χρόνο της προηγηθείσας προσωρινής κρατήσεως του κατηγορουμένου, θεωρώντας ότι στις 3-1-2016 συμπληρωνόταν το ανώτατο όριο διαρκείας ενός έτους του όρου αυτού και, κρίνοντας ότι συντρέχει εντελώς εξαιρετική περίπτωση, διέταξε την παράταση του όρου για έξι (6) ακόμη μήνες, ήτοι μέχρι τις 3-7-2016. Επομένως, ο από τα άρθρα 484 παρ. 1 στοιχ. στ' Κ.Ποιν.Δικ. μοναδικός λόγος για τον οποίο ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου ζητεί την, χωρίς βλάβη του κατηγορουμένου, αναίρεση υπέρ του νόμου των προσβαλλομένων βουλευμάτων λόγω υπερβάσεως της από τα άρθρα 283 Α και 287 Κ.Ποιν.Δικ. εξουσίας του εκδόσαντος αυτά Συμβουλίου Εφετών Αθηνών, είναι βάσιμος και πρέπει να γίνει δεκτός. Ακολούθως πρέπει να αναιρεθούν, υπέρ του νόμου, τα προσβαλλόμενα βουλεύματα του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών, λόγω υπερβάσεως της από τα άρθρα 283 Α και 287 Κ.Ποιν.Δικ. εξουσίας του εκδόσαντος αυτά ως άνω Συμβουλίου, χωρίς βλάβη του κατηγορουμένου.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Αναιρεί υπέρ του νόμου τα 2025/2015 (αληθώς 2025/2016) και 1098/2016 βουλεύματα του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 15 Φεβρουαρίου 2018.

Δημοσιεύθηκε στην Αθήνα, σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στις 19 Μαρτίου 2018.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ